

Αριθμός Απόφασης : 14856 /2024

Αριθμός Εισαγωγής: ΑΚ 4613/2022

ΤΟ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ 2ο ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ

ΕΠΕΣ: 08-01-2025
Rt

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 20 Φεβρουαρίου 2024, με δικαστή την Κασσάνδρα Τσαγκάρη, Πρωτοδίκη Δ.Δ. και γραμματέα την Ζαφείρω Βλάχου, δικαστική υπάλληλο,

για να δικάσει την με ημερομηνία κατάθεσης 27 Ιουλίου 2022 ανακοπή,

του του κατοίκου

(αρ.) , ο οποίος δεν εμφανίστηκε στο ακροατήριο, αλλά παραστάθηκε με δήλωση κατά το άρθρο 133 παρ.2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας της πληρεξουσίας δικηγόρου του, **Ευαγγελίας Τσούκα**,

κατά του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου (ν.π.δ.δ.) με την επωνυμία «Ηλεκτρονικός Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης» (ε – Ε.Φ.Κ.Α.), το οποίο εδρεύει στην Αθήνα, εκπροσωπείται, εν προκειμένω, από τον Διευθυντή του Αποκεντρωμένου Τμήματος του Β' Περιφερειακού Κέντρου Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών (Κ.Ε.Α.Ο.) Αθήνας και δεν παραστάθηκε.

Αφού μελέτησε τη δικογραφία

Σκέφτηκε κατά το νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της υπό κρίση ανακοπής έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο [σχετ. το με κωδικό πληρωμής παράβολο της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης].

2. Επειδή, με την κρινόμενη ανακοπή ζητείται η ακύρωση της 194/8-11-1994 ατομικής ειδοποίησης ληξιπρόθεσμων οφειλών του Διευθυντή του Β' Περιφερειακού Κέντρου Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών (Κ.Ε.Α.Ο.) Αθήνας, με την οποία κλήθηκε ο ανακόπτων να καταβάλει στο καθού ταμειακά βεβαιωθείσες ασφαλιστικές εισφορές, ποσού 42.717,02 ευρώ, οι οποίες είχαν καταλογιστεί σε βάρος του υπό την ιδιότητα του διαχειριστή και εταίρου της Ε.Π.Ε. με την επωνυμία « », με έδρα την , επί της οδού , για την διαχειριστική περίοδο από 19-4-1991 έως 9-8-2001.

3. Επειδή, νομίμως χωρεί η συζήτηση της κρινόμενης ανακοπής, παρά την απουσία του καθού, το οποίο κλητεύθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα να παρασταθεί (βλ. το από 11-7-2023 αποδεικτικό επίδοσης της κλήσης με αριθμό ΚΛ 16727/2023 της επιμελήτριας δικαστηρίων Αρνοκούρου Παναγιώτας).

4. Επειδή, ο Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας [Κ.Δ.Δ. – ν. 2717/1999, Α' 97] ορίζει στο άρθρο 217 ότι: «1. Ανακοπή χωρεί κατά κάθε πράξης που εκδίδεται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης και, ιδίως, κατά: α) της πράξης της ταμειακής βεβαίωσης του εσόδου, β) [...]», στο άρθρο 224 ότι: «1. Το δικαστήριο ελέγχει την προσβαλλόμενη πράξη κατά το νόμο και την ουσία, στα όρια της ανακοπής, τα οποία προσδιορίζονται από τους λόγους και το αίτημά της. 2. [...] 5. Ισχυρισμοί, που αφορούν την απόσβεση της απαίτησης για την ικανοποίηση της οποίας επισπεύδεται η εκτέλεση, μπορούν να προβάλλονται με την ευκαιρία άσκησης ανακοπής κατά της πράξης ταμειακής βεβαίωσης ή οποιασδήποτε πράξης της εκτέλεσης, πρέπει δε να αποδεικνύονται αμέσως» και στο άρθρο 225 ότι: «Το δικαστήριο αν διαπιστώσει παράβαση νόμου ή ουσιαστικές πλημμέλειες της προσβαλλόμενης πράξης, προβαίνει στην ολική ή μερική ακύρωση ή στην τροποποίησή της. Σε διαφορετική περίπτωση, προβαίνει στην απόρριψη της ανακοπής».

5. Επειδή, προσέτι, ο α.ν. 1846/1951 (Α' 179) όριζε στην παράγραφο 7 του άρθρου 27, όπως αυτή ίσχυε μετά από την τροποποίησή της από το άρθρο 44 παρ. 2 του ν.δ/τος 2698/1953 (Α' 315), ότι: «7. Το δικαίωμα προς είσπραξιν των εισφορών, παραγράφεται μετά δεκαετίαν από της λήξεως του οικονομικού έτους, καθ' ο αύται κατέστησαν απαιτηταί. Επί της τοιαύτης παραγραφής, εφαρμόζονται κατ'

αναλογιάν αι διατάξεις περί βραχυπροθέσμων παραγράφων του Αστικού Κώδικος». Ακολούθως, με την παρ. 8 του άρθρου 2 του ν. 2556/1997 (Α' 270), αντικαταστάθηκε εκ νέου η ως άνω παράγραφος 7 του άρθρου 27 του α.ν. 1846/1951, ως εξής: «7. Οι ~~αυτοτελείς~~ είδους χρηματικές απαιτήσεις του Ι.Κ.Α. που προέρχονται από εισφορές, αναλογούντα οίκοθεν πρόσθετα τέλη, προσαυξήσεις, αυτοτελή πρόσθετα τέλη, πρόστιμα ακάλυπτων επιταγών, λοιπά πρόστιμα τόκους, έξοδα διοικητικής εκτέλεσης, δικαστικά έξοδα κ.λπ., καθώς και των οργανισμών, ταμείων και λογαριασμών, των οποίων αι εισφορές συνεισπράττονται από το Ι.Κ.Α., παραγράφονται μετά δεκαετία. [...]. Η κατά τα ανωτέρω παραγραφή προκειμένου για τις εισφορές, τα οίκοθεν πρόσθετα τέλη τις προσαυξήσεις και τα αυτοτελή πρόσθετα τέλη αρχίζει από την πρώτη ημέρα του επόμενου έτους από εκείνο μέσα στο οποίο παρασχέθηκε η ασφαλιστέα εργασία ή υπηρεσία για δε τα πρόστιμα ακάλυπτων επιταγών, τόκους, δικαστικά έξοδα, έξοδα διοικητικής εκτέλεσης και τα λοιπά πρόστιμα αρχίζει από την πρώτη ημέρα του επόμενου έτους μέσα στο οποίο έγινε η ταμειακή βεβαίωσή τους», ενώ προστέθηκε επιπλέον στο ίδιο άρθρο νέα παράγραφος 7α, που όριζε ότι: «7α. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 4 του άρθρου 87 του ν. 2362/1995, περί αναστολής παραγραφής των απαιτήσεων του Δημοσίου, καθώς και των άρθρων 88 και 89 του ίδιου νόμου, περί διακοπής παραγραφής των απαιτήσεων του Δημοσίου και συνεπειών παραγραφής αυτών αντίστοιχα, εφαρμόζονται ανάλογα και στο Ι.Κ.Α.». Στη συνέχεια, το άρθρο 56 παρ. 2 του ν. 2676/1999 (Α' 1) προέβλεψε την αναρίθμηση της έβδομης παραγράφου του άρθρου 27 του α.ν. 1846/1951 σε παράγραφο 6, η οποία, πάντως, αντικαταστάθηκε, εκ νέου, με το άρθρο 15 παρ. 2 του ν. 2972/2001 (Α' 291), ως εξής: «Το δικαίωμα του Ι.Κ.Α., για τη βεβαίωση σε ευρεία έννοια όλων των χρηματικών απαιτήσεων του [...] υπόκειται σε δεκαετή παραγραφή η οποία αρχίζει από την πρώτη ημέρα του επόμενου έτους από εκείνο μέσα στο οποίο παρασχέθηκε η ασφαλιστέα εργασία ή υπηρεσία. [...]. Το δικαίωμα του Ι.Κ.Α. προς είσπραξη όλων των χρηματικών απαιτήσεων του [...] παραγράφεται μετά δεκαετία από τη λήξη του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο βεβαιώθηκε υπό στενή έννοια (ταμειακά). [...]. Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται για χρηματικές απαιτήσεις μισθολογικών περιόδων μετά την εφαρμογή του θεσμού της Α.Π.Δ. [Αναλυτική Περιοδική Δήλωση]. Για χρηματικές απαιτήσεις μισθολογικών περιόδων πριν την εφαρμογή της Α.Π.Δ., εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 27 του α.ν. 1846/1951,

Αριθμός Απόφασης : 14856 /2024

όπως έχει αντικατασταθεί με το άρθρο 2 παράγραφος 8 του ν. 2556/1997 και αναριθμήθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 56 του ν. 2676/1999».

6. Επειδή, άλλωστε, με το άρθρο 95 παρ. 1 του ν. 4387/2016 (Α' 85) ορίσθηκε ότι: «Από την έναρξη ισχύος του παρόντος, οι απαιτήσεις των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης που εντάσσονται στον Ε.Φ.Κ.Α. από μη καταβληθείσες ασφαλιστικές εισφορές υπόκεινται σε εικοσαετή παραγραφή, που αρχίζει από την πρώτη μέρα του επόμενου έτους εντός του οποίου παρασχέθηκε η ασφαλιστέα εργασία ή υπηρεσία. Η ρύθμιση αυτή δεν εφαρμόζεται στις ήδη παραγεγραμμένες, κατά τις ισχύουσες κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος διατάξεις, απαιτήσεις. Η παραγραφή των απαιτήσεων που έχουν γεννηθεί έως την έναρξη ισχύος της παρούσας διάταξης αλλά δεν έχουν υποπέσει σε παραγραφή κατά την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, ορίζεται εικοσαετής και άρχεται από την πρώτη μέρα του επόμενου έτους εντός του οποίου παρασχέθηκε η ασφαλιστέα εργασία ή υπηρεσία». Όπως όμως κρίθηκε με την 1833/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, η διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 95 του ν. 4387/2016 είναι αντίθετη προς τις συνταγματικές αρχές της αναλογικότητας και της ασφάλειας δικαίου, με την οποία θεσπίσθηκε ενιαία ρύθμιση για την παραγραφή των αξιώσεων για καταβολή εισφορών των εντασσόμενων στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων, αντίκειται στην αρχή της ασφάλειας του δικαίου και στην κατοχυρωμένη στο άρθρο 25 παρ.1 εδ. δ' του Συντάγματος αρχή της αναλογικότητας, τόσο ως προς τη μη εύλογη διάρκεια της εικοσαετούς προθεσμίας παραγραφής, όσο και ως προς την εφαρμογή της αναδρομικώς σε απαιτήσεις που είχαν γεννηθεί αλλά δεν είχαν παραγραφεί κατά την έναρξη ισχύος της. Το δε κενό στη ρύθμιση που καταλείπεται (δεδομένου ότι δεν υφίσταται προϋφιστάμενο δίκαιο, που να ρυθμίζει κατά τρόπο ενιαίο το ζήτημα λαμβανομένης υπόψη και της σαφούς βούλησης του νομοθέτη να θεσπίσει κοινή ρύθμιση για την παραγραφή των αξιώσεων καταβολής ασφαλιστικών εισφορών του συνόλου των εντασσόμενων στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων) πρέπει να πληρωθεί με την εφαρμογή του κανόνα της δεκαετούς παραγραφής των αξιώσεων για την καταβολή εισφορών όλων των εντασσόμενων στον Ε.Φ.Κ.Α. φορέων, ο οποίος κρίνεται ότι αποτελεί εύλογο χρόνο παραγραφής των εν λόγω αξιώσεων και αποτελούσε, το προϊσχύον δίκαιο για τις αξιώσεις καταβολής ασφαλιστικών εισφορών του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. (άρθρο 27 παρ. 6 του α.ν. 1846/1951, όπως αντικαταστάθηκε τελικώς από το άρθρο 15 παρ. 2 του ν. 2972/2001).

7. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Εις βάρος του ανακόπτοντος, κοινοποιήθηκε η ήδη προσβαλλόμενη με αριθμό 31.3-7-2.2 ατομική ειδοποίηση ληξιπρόθεσμων οφειλών του Κέντρου Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών (Β' Περιφερειακό ΚΕΑΟ Αθήνας). Με την ατομική ειδοποίηση ενημερώθηκε ο ως άνω για την ταμειακή βεβαίωση ασφαλιστικών εισφορών, ποσού 42.717,02 ευρώ, οι οποίες είχαν καταλογιστεί σε βάρος του υπό την ιδιότητα του διαχειριστή και εταίρου της Ε.Π.Ε. με την επωνυμία

Ε.Π.Ε.», με έδρα την Αθήνα, επί της οδού . . . , για την διαχειριστική περίοδο από 19-4-1991 έως 9-8-2001. Ειδικότερα, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη ατομική ειδοποίηση σε βάρος του ανακόπτοντος βεβαιώθηκε ταμειακά : με την . . . πράξη ταμειακής βεβαίωσης κύρια εισφορά 15.439,93 ευρώ και πρόσθετα τέλη ποσού 27.277,09 ευρώ, ήτοι συνολική οφειλή 42.717,02 ευρώ, προερχόμενη από την ΤΣΑΥ/ΚΑ : : πράξη, έτους : . . . , για χρονική περίοδο οφειλής από . . . έως Ήδη, με την υπό κρίση ανακοπή, ο ανακόπτων ζητά την ακύρωση της ανωτέρω ατομικής ειδοποίησης, ενώ, ο καθ' ου Φορέας, με την νομοτύπως προσκομισθείσα Γ.Π. 6305/30-1-2024 αναλυτική έκθεση των απόψεων της Προϊσταμένης της Β' Περιφερειακής Διεύθυνσης του Κ.Ε.Α.Ο. Αττικής, ζητεί την καθ' ολοκληρίαν απόρριψη της ανακοπής ως αβάσιμης, υπεραμυνόμενο της νομιμότητας της προσβαλλόμενης πράξης και εμμένοντας στην αιτιολογία της

8. Επειδή, με την κρινόμενη ανακοπή, προβάλλεται, μεταξύ άλλων, ότι το δικαίωμα του καθ' ου Φορέα να εισπράξει τις οφειλές που έχουν βεβαιωθεί με την, περιεχόμενη στην προσβαλλόμενη ατομική ειδοποίηση ληξιπρόθεσμων οφειλών, πράξη ταμειακής βεβαίωσης έχει υποπέσει σε παραγραφή.

9. Επειδή, επί του προκειμένου λόγου, το Δικαστήριο λαμβάνει, προεχόντως, υπ' όψιν ότι, συμφώνως με τις προδιαληφθείσες στη μείζονα σκέψη της παρούσας διατάξεις του άρθρου 27 παρ. 6 του α.ν. 1846/1951, όπως αντικαταστάθηκε τελικώς από το άρθρο 15 παρ. 2 του ν. 2972/2001, όπως αυτές ερμηνεύθηκαν, η παραγραφή του δικαιώματος του καθ' ου Φορέα προς είσπραξη των κοινωνικοασφαλιστικών απαιτήσεων που βεβαιώθηκαν με τις προσβαλλόμενες ταμειακές βεβαιώσεις, είναι δεκαετής. Εξάλλου, η προβλεπόμενη στο άρθρο 95 παρ. 1 του ν. 4387/2016 εικοσαετής παραγραφή των απαιτήσεων φορέων κοινωνικής

Αριθμός Απόφασης : 14856 /2024

ασφάλισης, ανεξαρτήτως του ότι εάν θα τύγχανε εν προκειμένω εφαρμογής, έχει ήδη κριθεί αντισυνταγματική, κατά τα προεκτεθέντα. Στην προκειμένη δε περίπτωση και υπό τα ανωτέρω εκτεθέντα πραγματικά περιστατικά, το Δικαστήριο λαμβάνει ειδικότερα, υπ' όψιν ότι η δεκαετής παραγραφή προς είσπραξη των οφειλών που βεβαιώθηκαν με την πράξη ταμειακής βεβαίωσης εκκίνησε από το τέλος του οικονομικού έτους εντός του οποίου ανάγεται η περίοδος οφειλής, ήτοι από και συμπληρώθηκε στις : , ήτοι πριν από τη σύνταξη της προσβαλλόμενης 394/8-7-2022 ατομικής ειδοποίησης ληξιπρόθεσμων οφειλών. Υπό τα δεδομένα αυτά, το Δικαστήριο άγεται στην κρίση ότι, κατά τον χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης ατομικής ειδοποίησης ληξιπρόθεσμων οφειλών, η αξίωση του καθ' ου Φορέα προς είσπραξη των βεβαιωθείσων οφειλών είχε υποπέσει στην προλεχθείσα δεκαετή παραγραφή και, συνεπώς, μη νομίμως εκδόθηκε η 394/8 7-2022 ατομική ειδοποίηση ληξιπρόθεσμων οφειλών, η οποία πρέπει, για τον λόγο αυτό και κατ' αποδοχήν του συναφώς προβαλλόμενου λόγου, να ακυρωθεί, παρελκούσης ως αλυσιτελούς της εξέτασης των λοιπών λόγων της ανακοπής, όσα δε προβάλλονται περί του αντιθέτου από τον καθ' ου Φορέα πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα.

10. Επειδή, κατ' ακολουθίαν, πρέπει να γίνει δεκτή η ανακοπή και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη ατομική ειδοποίηση ληξιπρόθεσμων οφειλών. Τέλος, το Δικαστήριο, διατάσσει την απόδοση του παραβόλου στον ανακόπτοντα, απαλλάσσει δε κατ' εκτίμηση των περιστάσεων, τον καθ' ου Φορέα από τα δικαστικά έξοδα του ανακόπτοντος, κατ' άρθρο 275 παρ. 1 εδ. ε' του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Δέχεται την ανακοπή.

Ακυρώνει την 394/8 7-2022 ατομική ειδοποίηση οφειλής του Διευθυντή του Β' Περιφερειακού Κέντρου Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών (Κ.Ε.Α.Ο.) Αθήνας.

Αριθμός Απόφασης : 14856 /2024

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου στον ανακόπτοντα.

Απαλλάσσει το καθ' ου νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου (ν.π.δ.δ.) με την επωνυμία «Ηλεκτρονικός Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης» (ε - Ε.Φ.Κ.Α.) από τα δικαστικά έξοδα του ανακόπτοντος.

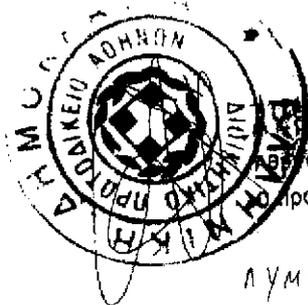
Η απόφαση δημοσιεύθηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου κατά την έκτακτη δημόσια συνεδρίαση της 30.12.2024.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ ΤΣΑΓΚΑΡΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΖΑΦΕΙΡΩ ΒΛΑΧΟΥ

Διβές αντίγραφο
30.12.2024
προϊστάμενος του 2^{ου} τμήματος
ΛΥΜΠΕΡΟΥΛΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ